

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XIV. De Transity Beati Erminoldi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

contestationis interminatione præcepit, ne ante ipsius exitum de hac vita, alicui hominum, id quod viderat reuelaret. Quid ergo dicemus ad hæc nisi quod famulum hunc fidelem in Domino & Dominum in cœlo famulū suo, laudare, benedicere, & prædicare non desinamus, quod in se ipso post resurrectionem suam discipulis suis ostendit, ostendit in Ieruo similiter, ante quā & à corpore eius nexibus solueretur. Nihilominus ista legentes aduentant, in quam solidæ humilitatis terra donum mentis suæ vir ille fundauerat, qui omnem flatum fauoris humani, ventumq; popularis auræ, tanta cautela & studio deviravit. Ecce iam præcursoris nostri, qui exultauit ut gigas ad currēdam viam cœlestium mandatorum, paſlus industrios & veloces, pro tarditate nostra pigris calami gressibus subsequendo prorepsumus, quantum cunque in odore vnguētorum eius admodum delectati, & post eum lætanter currere gestientes, sed ecce vbi è vestigio Heli- am nostrum cum Heliceo consequimur, tristes metas attingimus, iam Baal Pharisim quod sonat, virorum diuīsū vicino nos terret, inter fratres diuidens & Abbatem, inter pastorem & Agnos, inter discipulum & magistrum.

DE TRANSITV BEATI ERMINOLDI.

RESTAT verò transitum eius de hoc mundo ad patrem, & eius occasiones tristissimas exequamur, tristes, inquam, non sibi sed nobis, non sibi qui semper cupiebat dissolui, & esse cum Christo, sed nobis quibus in carne vtiliter permanisset, propter hoc salus hinc refugit, manus trepidat & terreretur calamus ipse percellitur & formidat. Sed enim velut nolimus, eum-

Xxx dum

XIV.

dum est, cincti & astrieti necessitate narrādi, ducimur quo
 z. Timoth. 3. nolle. Ergo quod superest inuiti & prosequamur. Quia
 igitur omnes qui volūt pie in Christo vjucere, persecutio-
 nem, secundum Apostolum, patiuntur, sanctus pater iste
 quia à via iusticiæ flecti non potuit, nec potuit conse-
 quenter odia non incidere ministrorum. Non enim po-
 test diem vespertilio non horrere, non potest nec fu-
 gere lucem talpa, non potest lolis atpicere noctua clar-
 itatem. Denique cum sanctus hic pater commissi regimi-
 nis cura constrictus, sollicite super custodiam suam staret
 & vigilias noctis huius sedulo super gregem suum fatig-
 et obseruare, ut nihilominus relinqueret incorrectum,
 quod contra monasticæ religionis fieret instituta, licet tā-
 quam pater spiritualis, vere in spiritu lenitatis corriperet
 delinquentes, filij tamen Belial, qui cum Sathan inter Dei
 filios nunquam desunt, yidentes & inuidentes à suis se vo-
 luptatibus coērceri, nec sibi licere quæ licere volebant,
 crudelibus insestari coēperunt odijis se amantem. In tan-
 tumq; diatim vesaniæ prorumpebant, quod & captabant,
 in animam iusti sanguinem innocentem condemnantes,
 effundere decreuerunt, & iam malitia ingravescente, cul-
 tris acutis armati, diem mutuo statuentes, loci oportu-
 nitate captata, stabant in insidijs, cum dæmonibus in oc-
 cultis, vt interficerent innocentem in loco quem sibi cō-
 dixerant, quia inibi erat more solito transiturus. At qui-
 dam ista scientium Dei famulum præmuniuit, ne illo ve-
 nireret, paratas sibi mortis insidias manifestas. Sed vir iustus
 tanquam Leo confidens, absq; terrore permanxit, & tan-
 quam equus gloria Domini, qui eo testante exultat au-
 daeter, in occursum pergit armatis, paratus cum Domi-
 no, imò pro Domino & in carcerem & in mortem ire;
 hæc dicenti sibi respondit, Absit ut paratam impediā
 tergi-

Prouerb. 30.

Prouerb. 21.

tergiuersando coronam: vadam potius accepturus pal-
mam quam Dominus exhibet triumphalem. Quid queso
aliud erat hoc famulo dicere, quam quod Dominus ipse
Petro iam dixerat, calicem quem dedit mihi Pater non
bibam illam? Erat hoc dicere cum Psalmista: Calicem
salutaris, accipiam & nomē Domini inuocabo, gratias sci-
licet referens propinanti. Cæterum quia parum est dixi-
ſe, nisi facere conſequatur, quod dixit & fecit, procedens
ad locum ubi mortem fuerat excepturus, si Domino pla-
cuisset, eius exemplo qui paſſurus turbæ processit obuiam Matth. 26.
ſequenti. Verum ſicut Dominum captiuare volentes
occurrente ipso conterriti abierunt retrorsum, & corru-
erunt in terram, donec ſe ipſe capi permifit, ſic ſeruum Do-
mini cupientes occidere, cum constantiam viri Dei vide-
rent, irruit ſuper eos formido & pauor in magnitudine Exod. 15.
brachij Domini, ſuum tunc pugilem protegentis. Illa
igitur vice nemo in eum misit manum, quia nondum ve-
nerat hora eius, quam ille cuius prouidentia in ſuī diſpo-
ſitione non fallitur, in ſubditorum honorum adhuc ſola-
rium & ſalutem, & ad cumulatiora fatuli ſuī merita, vſq;
tempus quod voluit prorogabat.

QVOMODO BEATVS ERMI-
noldus obitus ſuit tempus & horam
prædixit.

TAQVE cum teneret iustus, ut ait Iob, XV.
viam tuam, nec iuſtificationem tuam quam
cœpit tenere desereret: nam & ſemita vita
tuæ quali lux ſplendens, iuxta ſapientis eloquium pro-
cedendo ad perfectum diem iam creuerat, tantæ lu-
cis aspectus filios tenebrarum offendit, grauisque
Xxx 2 eis

Iob 27.
Proverb. 4.